

РЕШЕНИЕ

№ 470

гр. Варна, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разгледа докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело №
20213110110388 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава „XVIII-та” ГПК.

Делото е образувано въз основа на искова молба подадена от Н. П. Г., ЕГН *****, с която се претендира да бъде осъдено „З.” ***, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Ч.” ** да му заплати сумата от 5817,73 лв., представляваща застрахователно обезщетение по застрахователни полици с № *****от 01.06.2017г., №***** от 22.05.2018г. и №***** от 17.04.2019г. за застраховки „Професионална отговорност“- „Отговорност на частните съдебни изпълнители“ във връзка с настъпило застрахователно събитие – платени на М. Х. Щ. ЕГН ***** от ищеца суми за вреди настъпили вследствие професионалната му дейност, присъдени с влезли в сила на 18.12.2020г. Решение №3114/ 14.07.2020г. по гр.д. №19651/ 2019г. по описа на Варненски районен съд и Решение №1806/18.12.2020г. по гр.д. №2558/ 2020г. по описа на Варненски окръжен съд, както следва: 1000 лева за неимуществени вреди и 135,01 лева - законна лихва върху сумата от 02.09.2019г. до 30.12.2020г.; 1700 лева за имуществени вреди и 229,52 лева - законна лихва върху сумата от 02.09.2019г. до 30.12.2020г.; 693,23лв. – разноски по гр.д. №19651/2019г. на ВРС и 660 лв. - разноски по гр.д. №2558/2020г. на ВОС; платени по сметка на ВОС 200 лв. – възнаграждение на вещо лице и платено 1200 лв. адвокатско възнаграждение на адв. А. К., както и сумата от 255,35 лв. - обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата от 5817,73 лв. за период от 12.01.2021г. до 14.06.2021г. и законната лихва върху главницата считано от подаване на иска – 14.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства, на които се основават претендираните права: Н. П. Г., ЕГН *****, като ****с рег. № **** на ***** и с район на действие **** е имал сключени в съответствие със задължението си по чл. 25 от **** застраховки „*****“ с ответника „З.“ ****, ЕИК ***** по застрахователни полици с № ***** от 01.06.2017г. (за периода от 08.06.2017г. до 07.06.2018г., ***** (за периода от 08.06.2018г. до 07.06.2019г. и №***** от 17.04.2019г. (за периода от 22.05.2019г. до 21.05.2020г.). Лимитът на отговорността по всяка от полиците е 600 000 лв. за всяко едно събитие и 1 200 000 лв. за всички събития през срока на застраховката. С влезли в сила на 18.12.2020г. Решение №3114/ 14.07.2020г. по гр.д. №19651/ 2019г. по описа на Варненски районен съд и Решение №1806/18.12.2020г. по гр.д. №2558/ 2020г. по описа на Варненски окръжен съд е прието, че ищецът в периода от м. 01.2018г. до м.05.2019г. е причинил при изпълнение на дейността си вреди на М. Х. Щ. Ищецът е уведомил надлежно застрахователя за предявената претенция срещу него и последният е бил конституиран с определение от 27.02.2020г. по гр. д. № 19651/2019г. на ВРС като трето лице - негов помагач. На това основание застрахователят е участвал в първоинстанционното и въззивното производство и мотивите на двете решения постановени в тях имат обвързваща сила на основание чл. 223, ал.2 от ГПК в отношенията между **** Н. П. Г. и „З.“ ***. С уведомление за изплащане на суми по застраховка „*****“ с изх. № 159/07.01.2021г., получено от застрахователя на 12.01.2021г., ищецът го уведомил за крайния изход на правния спор, за размера на дължимите суми, за направените разноси във връзка със защитата му по делото и за извършеното плащане към М. Щ. на 30.12.2020г., като също така е заявил претенцията си спрямо застрахователя за заплащане на основание сключените с него застрахователни полици на застрахователно обезщетение в размер на 5 817,73 лв. и е посочил своя банкова сметка. В отговор застрахователят го е уведомил, че отказва да заплати обезщетението поради неспазване от застрахованото лице „всички законови изисквания на българското законодателство, както и етичните норми и правила“, регламентиращи професионалната му дейност, както и че е предприел „действия в разрез с тях при груба небрежност“. Ищецът сочи, че доводите за отказ от изплащане на обезщетението от страна на ответника са неоснователни, тъй като посочената застраховка се сключва на основание чл. 25 от ***** и следва да покрива виновно неизпълнение на задълженията на частния съдебен изпълнител във връзка с неговата професионална дейност. Соци се също така, че не са налице законови обстоятелства, които да изключват отговорността на застрахователя за покриване на застрахователен риск. Претендират се разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от редовно уведомления ответник „З.“ *** с ЕИК *****, с който се оспорва предявения иск спрямо него като неоснователен и по размер. Счита че предприетите действие на **** Н.Г. по заповор и удържки са противоправни и са извършени при неспазване на законите изисквания на българското законодателство и в рамките на груба небрежност. Посочва също така, че сключеният между застрахования и застрахователя договор се основава на свобода на договарянето по чл. 9 ЗЗД и че въз основа на това в същия страните са се

споразумели и за такива рискове, които застраховката следва да не покрива, като един от тях е причинени вреди вследствие на проява на груба небрежност или на действия противоречащи на професионалната етика от страна на *****, т.е тези вреди представляват т.нар. изключен риск и за тях договор изобщо не е сключван. В случай, че искът бъде приет за основателен се оспорва по размер, като ответникът счита, че не дължи изплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв. и сумата от 300 лв., която не е платена от застрахования като компенсация за причинени вреди и поради това не следва да му я възстановява. Оспорва се изцяло по основание и размер и акцесорният иск за лихви за забава. Претендират се разноски.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

От писмените доказателства – заверени за вярност копия от застрахователни полици с № ***** от 01.06.2017г., № ***** от 22.05.2018г., и № ***** от 17.04.2019г. ведно с общи условия към тях; решение № 3*****. по гр.д. № 19651/2019г. по описа на ВРС и решение № *****. по гр.д. №*****. по описа на ВОС;

два броя вносни бележки за извършени преводи към М. Щ.; превод по сметка на ОС-гр. В.; договори за правна помощ от 30.01.2020г.; 29.07.2020г. и 26.08.2020г.;

писма с изх. № *****г.; вх. № *****г.; изх. № *****г.; изх. № *****г.; с изх. № *****г.; изх. № *****г.; възражение от ищеца с изх. № *****г.; се установява, че:

между **** Н. П. Г. с рег. №***** на ***** с район на действие **** и „З.” ***, ЕИК **** е имало сключени договори за застраховка „П.“ - „Отговорност на *****“ съобразно застрахователни полици с № ***** от 01.06.2017г. (за периода от 08.06.2017г. до 07.06.2018г., ***** (за периода от 08.06.2018г. до 07.06.2019г. и №***** от 17.04.2019г. (за периода от 22.05.2019г. до 21.05.2020г.).

По време и след приключването на гр.д. №*****г. на ВРС и в.гр.д. №***г. на ВОС с влезли в сила съдебни решения за осъждането на **** Н. П. Г. да репарира причинени вреди от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение, той е превел по банков път на М. Х. Щ., ЕГН ***** суми в размер от 300лв. и 4117,73 лв. Заплатил е също така по сметка на държавата 200 лв. – възнаграждение на вещо лице по гр.д. №*****г. на ВОС. По договори за правна помощ заплатил за защита по тези дела 1200 лв. адвокатско възнаграждение на адв. А. К.

За наличието на образувано срещу него дело *** уведомил застрахователя на 07.01.2020г., а с отговора привлякъл „З.” *** като негов помагач в производството пред съда. На 12.01.2021г. *** уведомил застрахователя, че следва да му заплати горепосочените суми, които е платил във връзка с възникналото застрахователно събитие, но получил писмен отказ на 18.02.2021г. мотивиран с наличието на предвидени в Общите условия предпоставки освобождаващи го от отговорност. На 10.03.2021г. **** подал до застрахователя възражение срещу отказа в писмен вид, което било отхвърлено писмено на 23.04.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е главен осъдителен иск с правно основание чл. 435 вр. чл. 469 КЗ вр. чл. 25 ЗЧСИ и акцесорен с правно основание чл. 108 ал. 1 КЗ вр. чл. 86 ЗЗД.

Съобразно чл. 435 КЗ, ако застрахованият е удовлетворил увреденото лице, има право да получи от застрахователя застрахователното обезщетение в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност) и на покритието по застрахователния договор.

Съобразно чл. 469 КЗ застрахователният договор за задължителна застраховка „П.“ покрива отговорността на застрахования за вреди, причинени от него при извършване на територията на Република България на дейността, във връзка с която е сключен застрахователният договор. Съгласно чл. 25 ал.1 ЗЧСИ, всеки **** се застрахова за вредите, които могат да настъпят вследствие виновно неизпълнение на неговите задължения, а съгласно чл. 3 от Наредба №2/06.02.2006г. на МП за задължителното застраховане на ****, задължителната застраховка покрива отговорността за причинените на страните, другите участници в изпълнителното производство и на всички трети лица имуществени и неимуществени вреди, настъпили вследствие на виновно неизпълнение на задълженията на ****.

От текста на цитираните норми следва, че в настоящото производство ищецът следва да докаже валидно сключен договор за застраховка „професионална отговорност на ****“; причинени имуществени вреди на страна по конкретно изп. дело в резултат на виновно неизпълнение от *** на професионалните задължения; изплащане на увреденото лице на обезщетение за причинените вреди. Респ. ответникът - че присъдените с влезлите в сила съдебни решения суми на третото лице са относно действия на **** попадащи сред непокрити със сключените застрахователни договори рискове и/или плащане на съответното застрахователно обезщетение.

По делото са приети на основание чл. 146 ал. 1 т. 3 и т. 4 ГПК за безпорни и ненуждаещи се от доказване по делото обстоятелствата, че между страните е имало сключени договори за застраховка „П.- „О.“ съобразно застрахователни полици с №***** от 01.06.2017г. (за периода от 08.06.2017г. до 07.06.2018г., ***** (за периода от 08.06.2018г. до 07.06.2019г. и №***** ****от 17.04.2019г. (за периода от 22.05.2019г. до 21.05.2020г.); изплатени от **** Н. П. Г. на М. Х. Щ., ЕГН ***** във връзка с гр.д. №*****г. на ВРС и гр.д. №2*****г. на ВОС суми в размер от 1000 лева – неимуществени вреди със 135,01 лева законна лихва върху сумата от 02.09.2019г. до 30.12.2020г., 1700лева – имуществени вреди с 229,52 лева законна лихва върху сумата от 02.09.2019г. до 30.12.2020г., 693,23лв. – разноски по гр.д. №19651/ 2019г. на ВРС и 660 лв. - разноски по гр.д. №2558/ 2020г. на ВОС; както и по сметка на ВОС 200 лв. – възнаграждение на вещо лице и 1200 лв. адвокатско възнаграждение на адв. А. К.

Тези обстоятелства в тежест на доказване на ищеца се установяват и от гореобсъдените писмени доказателства.

Възраженията на ответника са в насока, че незаконосъобразните действия, за които застрахованото лице е осъдено да плати обезщетение, попадат сред предвидените в ОУ към договорите изключени застрахователни рискове. В случая тези незаконосъобразни действия се изразяват в събиране на суми от ***** чрез насочване на изпълнението към несеквеструемо имущество и след настъпила перемпция. Тези действия съдът намира, че попадат в застрахователния риск по т. 5.2 от ОУ към застрахователния договор – застрахованият на законно основание – чл. 441 ГПК е отговорен /и осъден/ да заплати обезщетение /компенсация/ за причинени вреди на трето лице /длъжник по изп. дело/, с което се е намирал в правоотношение по повод на професионалната си дейност като . Съдът не намира, че неправилното тълкуване и прилагане на процесуални норми от страна на ****представлява нарушение на професионална етика или груба небрежност. Дори и да се приеме обратното, следва да се вземе предвид, че обема на отговорността и изключенията от нея са нормативно императивно уредени с делегиращата норма на чл. 25 ал. 2 ЗЧСИ препращаща към Наредба №2/06.02.2006г. на МП, поради което не подлежат на индивидуално предоговаряне. В чл. 3 от Наредбата е посочено, че задължителната застраховка на частния съдебен изпълнител покрива отговорността за причинените на страните, другите участници в изпълнителното производство и на всички трети лица имуществени и неимуществени вреди, настъпили вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения. Изключените рискове са лимитативно изброени в чл. 5 от Наредбата и сред тях не попада груба небрежност или нарушение на професионална етика. Тези обстоятелства не са и сред изброените в общата норма на чл. 408 КЗ, регламентираща необходимите предпоставки за отказ на застрахователя да изплати обезщетение.

Ангажираната от застрахованото лице адвокатска защита в производството по чл. 441 ГПК /за който факт не се спори/ и заплащането на разходи за нея, според съда попада в хипотезата на т. 5.3 от ОУ към договорите – разходи за ограничаване на вредите.

От изложеното следва, че е установено наличието на всички елементи от фактическия състав, пораждащ претендираните права на ищеца, поради което е доказан по основание. Досежно неговият размер съдът намира, че следва да се уважи до размер от 5517,73лв. и отхвърли за горницата от 300 лева до 5817,73 лв., която видно от платежните нареждания, а и от мотивите на цитираните съдебни решения, в действителност не е излязла от патримониума на ищеца, а е била принудително събрана по специалната сметка на **** по чл. 24 ал. 1 ЗЧСИ и оттам е преведена обратно на длъжника по изп. дело след влизане в сила на решението по гр.д. №***г. на ВОС.

Предвид частичната основателност на главния иск, следва, че частично основателен е и акцесорния с правно основание 108 ал. 1 КЗ вр. чл 86 ЗЗД. Според цитираната норма от КЗ Застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането.

В случая, видно от уведомлението получено от застрахователя на 12.01.2021г., с него са представени платежните документи удостоверяващи извършено плащане от застрахованото лице в полза на увреденото /т.е доказателства по см. на чл. 108 ал. 1 вр. чл. 106 КЗ/. От тази дата 15 работни дни изтичат на 02.02.2021г., поради което застрахователят е в забава от 03.02.2021г., като от тази дата до посочената от ищеца и приета с окончателния доклад дата 14.06.2021г., стойността на обезщетението за забава върху уважената главница от 5517,73 лв. е 236,86лв., за изчислението на което чрез онлайн калкулатор наличен в портала за електронни услуги на НАП, не са необходими специални познания.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78 ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски, които според приложения списък по чл. 80 ГПК и доказателствата за реалното им извършване – договор за правна помощ 650лева и вносна бележка за държавна такса 282,71 лв. са в общ размер от 932,71лв.

Съдът не приема възражението на ответника по реда на чл. 78 ал. 5 ГП, тъй като уговореният размер от 650 лв. надвишава минималния по чл. 7 от Наредба № 1/2004г. на ВАДвС 633,65 лв. с по малко от 3%, поради което съответства на чл. 3 ГПК и чл. 8 ЗЗД, доколкото в случая се касае за договор *intuitu personae*, с който правата на сключилите го не рефлектират повече от допустимото върху правата на третите лица. Съразмерно на уважената част от исковите, разноските са на стойност 883,80 лв. На осн. чл. 78 ал. 3 ГПК на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение определено от съда на осн. чл. 78 ал. 8 вр. чл. 37 ЗПрП вр. чл. 26 и чл. 26а НЗПП приета с ПМС № 4 от 06.01.2006г. на 200лв., като съразмерно на отхвърлената част от исковите стойността им е 10,48 лева.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 435 вр. чл. 429 от КЗ вр. чл. 45 ЗЗД „З.” ***, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Ч.” ** да заплати на Н. П. Г., ЕГН ***** сумата от 5517,73 лв., представляваща застрахователно обезщетение по застрахователни полици с № ***** от 01.06.2017г., №***** от 22.05.2018г. и №***** от 17.04.2019г. за застраховки „П.“- „О.“ във връзка с настъпило застрахователно събитие – платени на М. Х. Щ. ЕГН ***** от ищеца суми за вреди настъпили вследствие професионалната му дейност, присъдени с влезли в сила на 18.12.2020г. Решение №****0г. по гр.д. №19651/2019г. по описа на ВРС и Решение №*****г. по гр.д. №2558/ 2020г. по описа на ВОС, както следва: 1000 лева за неимуществени вреди и 135,01 лева - законна лихва върху сумата от 02.09.2019г. до 30.12.2020г.; 1700 лева за имуществени вреди и 229,52 лева - законна лихва върху сумата от 02.09.2019г. до 30.12.2020г.; 693,23лв. – разноски по гр.д. №19651/2019г. на ВРС и 660 лв. - разноски по гр.д. №2558/2020г. на ВОС; платени по сметка на ВОС 200 лв. – възнаграждение на вещо лице и платено 1200 лв. адвокатско

възнаграждение на адв. А. К., ведно със законната лихва върху главницата считано от подаване на иска – 14.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, **като ОТХВЪРЛЯ иска** за горницата до 5817,73 като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 108 ал. 1 от КЗ вр. чл. 86 ЗЗД „З.” ****, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Ч.” **** да заплати на Н. П. Г., ЕГН ***** **сумата от 236,86 лева** - обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата от 5517,73 лв. за периода от 12.01.2021г. до 14.06.2021г., **като ОТХВЪРЛЯ иска** за горницата до 255,35 лв. поради неоснователност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 ГПК „З.” ***, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Ч.” *** да заплати на Н. П. Г., ЕГН ***** **сумата от 883,080 лева** представляващи сторените разноси в производството за държавна такса и възнаграждение на адвокат, съобразно приложен списък по чл. 80 ГПК.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 3 ГПК Н. П. Г., ЕГН ***** да заплати на „З.” ****, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Ч.”**** ***** **сумата от 10,48 лева** представляващи сторените разноси в производството за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____